

Ἡ ἐπιστὴν ἑξελικθῇ μέ ἀποδοτικό διάλογο

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΣΤΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΓΚΙΣΣΕΝ κ. Κ. ΣΗΜΙΤΗ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ἀπόψεις ὑποστηρίζει γιὰ τὸ θέμα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀπομονώσεως τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς χώρας μας ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σημίτης, καθηγητῆς τοῦ ἀστικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ συγκριτικοῦ δικαίου στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Γκίσσεν.

Σέ σχετικά ἐρωτήματά μας, ὁ κ. Σημίτης ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἀνάπτυξη τῶν σχέσεων τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων μέ τούς Δυτικοευρωπαίους ἀποτελεῖ βασική προϋπόθε-

σιν μμπορεῖ νά καταποτιῆται σέ τελείως προσωπικό ἐπίπεδο γιὰ τὸ τί συμβαίνει στήν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ νά ἐκπονή ἀνάλογες λύσεις γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τοῦτο ἀκριβῶς κάνουν (ὁ κ. Σημίτης ἀμιλεῖ μέ βάση τὸ τί λέγεται μέ τὰ νομικά), ὅσοι κατέχουν σημαντικές θέσεις στὰ πανεπιστήμια, στοὺς οργανισμοὺς ἔρευνας ἢ στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες. Ἔχουν σάν ἐπίκεντρο τῆς ἐργασίας τους τὴν μεταφορά καὶ περιορίζονται σέ εὐκαιριακές ἐπαφές μέ τούς πρὸ συντηρητικοὺς Εὐρωπαίους διανοομένους. Μέ τὸν τρόπο αὐτὸ κατορθώνουν ἀλλωστε νά κρατοῦν τὴν ἐπιστημονικὴ συζήτηση στὰ πλαίσια τοῦ υπάρχοντος πολιτικοῦ συστήματος. Ἐπικίνδυνες συζητήσεις ἐνοχλητικά ἐρωτήματα καὶ ἐπιστήμονες, πού νά ἀμφισβητοῦν τίς ἐπίσημες θέσεις, σπανίζουν στὸ ἀνώτερο πανεπιστημιακὸ ἐπίπεδο.

Οἱ κοινωνικὲς ἐπιστῆμες στήν Ἑλλάδα θά μπορούσαν νά προσφέρουν κάτι οὐσιαστικά καινούργιο, ἐάν ἡ Ἑλλάς προσπαθοῦσε νά καθορίσῃ δικό της δρόμο γιὰ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία. Τότε θά ἦταν ἀναγκαῖα ἡ ἐκπόνηση νέων λύσεων ἀντὶ τῆς μεταφοράς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ γνωστῶν, πού ἤδη ἐφαρμόσθηκαν κάτω ἀπὸ ἄλλες συνθήκες. Θά ἦταν ἀναγκαῖα ἡ δημιουργικὴ ἐργασία ἀντὶ τῆς μηχανικῆς ἀντιγραφῆς.

Θά ἔπρεπε ἐπίσης οἱ σχέσεις μέ τούς Εὐρωπαίους, ἀντὶ νά εἶναι προσωπικαί, νά ἀναπτυχθοῦν ἐντατικά σέ ἐπίπεδο πανεπιστημίων καὶ οργανισμοῦ ἔρευνας. Σκοπὸς τους θά ἦταν ἡ ἀνάπτυξη συνεχοῦς διαλόγου μέ τούς προοδευτικοὺς διανοομένους, γιὰ νά βροῦμε τὰ σχήματα τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐξελίξεως, πού ἀρμόζουν στὴ χώρα μας.

Τοῦ

A. E. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

ση γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐξέλιξη στήν Ἑλλάδα. Πρέπει, ὅμως, νά συνειδητοποιήσουμε ποῖο σκοπὸ ἀφείλουν νά ἐξυπηρετοῦν οἱ σχέσεις αὐτές. Ἐπαφές υπάρχουν καὶ σήμερα, χωρίς —κατὰ τὴν γνώμη τοῦ κ. Σημίτη— νά εἶναι ὁ διάλογος ἀποδοτικός. Τὸ κοινωνικὸ οἰκονομικὸ σύστημα στὴ χώρα μας βρίσκεται σέ φάση ἀναπτύξεως, πού πέρασαν ἤδη οἱ προηγμένες καπιταλιστικὲς χώρες. Οἱ χώρες αὐτές ἔχουν κάποτε ἀντιμετωπίσει τὰ σημερινὰ προβλήματά μας. Ἐν ἀποδεχθούμε τούς κανόνες, πού καθορίζουν τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐξέλιξη στὴ χώρα μας σήμερα, τότε ἡ δυνατὴ προσφορά στὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν ἐξαντλεῖται στὴ μεταφορά τῶν λύσεων, πού ἐφαρμόσθηκαν ἢ ἐφαρμόζονται στήν Δυτικὴ Εὐρώπη. Τὰ περιθώρια πρωτότυπης ἐργασίας εἶναι μικρά. Γιὰ νά πραγματοποιηθῇ ἡ μεταφορά, δέν χρειάζονται οὔτε ἐκτεταμένες σχέσεις οὔτε διάλογος μέ τούς ξένους. Κάθε Ἑλλήν ἐπιστή-